

פרשת כי תצא

כי יהיה לאיש בן סורר ומורה (כא, יח)

ובגמ' סנהדרין (עא, א) בן סורר ומורה לא היה ולא עתיד להיות ולמה נכתב דרוש וקבל שכר, אמר רבי יונתן אני ראיתיו וישבתי על קברו.

והרעק"א בגליון הש"ס שם ציין לשו"ע יור"ד ריש סימן שס"ד, והיינו דמבאר שם בהגהת הרמ"א בשם הגהות אשר"י דאסור לישוב על הקבר שנותנין למצבה, וא"כ תמוה איך ישב רבי יונתן על מצבתו של בסו"מ.

ונראה דבהרוגי מלכות כיון שדינם דאין מתעסקין עמהם בכל דבר, א"כ אם שמים מצבה על קבר הנהרג, אי"ז מפני כבודו אלא רק בכדי לסמן על מקום הקבורה. ומעתה יש לומר דכל האיסור לישוב על מצבת המת הרי הוא מהלכות כבוד המת, וכיון שבהרוגי ב"ד אין המצבה נעשית לכבודם ממילא אין איסור ישיבה עליה. (ואף שהיה מקום לחלק ולומר, דבסו"מ כיון שאין המתתו עונש אלא מדין דימות זכאי וכו', א"כ שאני משאר הרוגי ב"ד, ובדין הוא שיתעסקו עמו לכל דבר, אלא שלא מצינו חילוק בזה).

מקור: משאת המלך